

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10583** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

С Решение от 29.07.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 19493/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 109 състав е потвърдено Наказателно постановление № 17-4332-010186/ 01.06.2017 г., издадено от зам. началник отдел към СДВР – отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл.178, ал.1, т.8 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на Г. Б. Г. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.9, ал.3 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от Г. Б. Г.. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, алтернативно да реши спора по същество, като отмени издаденото НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се явява и не се представлява. С молба от 17.12.2020 г. адв. Ч. заявява, че не възразява да се даде ход в нейно отсъствие, поддържа касационната жалба и няма доказателствени искания. Претендира разноски по списък.

Ответникът, СДВР - ОПП, не депозира отговор срещу касационната жалба и не

ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 19.04.2017 г. около 13:20 часа в [населено място], на кръстовището между локално платно на [улица]и [улица], Г. Б. Г., технически ръководител на строителен обект, извършвал строително – монтажни и товаро – разтоварни дейности, като затворил движението на [улица]с със специален автомобил марка „Рено“, рег. [рег.номер на МПС] , без да притежава разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя. За така установеното на Г. съставен АУАН за нарушение на чл.9, ал.3 ЗДвП и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Съгласно чл.9, ал.3 от ЗДвП поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му, може да става само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя.

Разпоредбата на чл.178, ал.1, т.8 от ЗДвП предвижда, че който променя въведената организация на движение без съгласуване с органите на Министерството на вътрешните работи и администрацията, стопанисваща пътя се наказва с глоба от 2000 до 7000 лв.

Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка съответства на събраните писмени доказателства и гласни доказателствени средства и сочи, че при извършването на строително-монтажни дейности Г. Б. Г., в качеството му на технически ръководител, е затворил движението на [улица], поставяйки на пътя предмет, несвързан с предназначението му – специален автомобил марка „Рено“, рег. [рег.номер на МПС] . При извършената от полицейски инспектори при СДВР – ОПП проверка е установено, че Г. не разполага с разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя. По този начин касаторът е осъществил вмененото му нарушение на чл.9, ал.3 от ЗДвП, за което правилно с НП му е наложена глоба в размер на 2000 лв. на основание чл.178, ал.1, т.8 от ЗДвП.

Квалификацията на нарушението е правилна и не е налице твърдяното от касатора смесване на разпоредбите на чл.178, ал.1, т.3 и чл.178, ал.1, т.8 от ЗДвП.

Неоснователно е оплакването на касатора за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила във връзка с призоваването му за открито съдебно заседание пред СРС. Съгласно чл.61, ал.2 ЗАНН съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. За явяването в посоченото заседание на касатора е изпратена призовка на адрес [населено място], [улица], който е посочения от него адрес както в жалбата пред СРС, така и в подадената пред АССГ касационна жалба. При извършените посещения на адреса касаторът не е открит, като е отбелязано, че лицето от няколко години не живее на този адрес. С оглед на това правилно районният съд, след като е установил нередовността на призоваването, е приел, че са налице предпоставките по чл.61, ал.2 от ЗАНН и е дал ход на делото.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.07.2020г., постановено по н. а. х. дело № 19493/2019г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 109 състав.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: